

Ref.: 202MVT24032200025

A LA MESA DEL PARLAMENT

Marta Vilalta i Torres, portaveu del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, Àlicia Romero Llano, portaveu del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Mònica Sales de la Cruz, portaveu del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, David Cid Colomer, portaveu del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, d'acord amb el que estableixen els articles 111.b i 138.2 del Reglament del Parlament, presenten la proposició de llei següent i sol·liciten que es tramiti pel procediment de **lectura única i per urgència extraordinària**:

Proposició de modificació de la Llei 1/1998, de 7 de gener, de política lingüística i de la Llei 35/2010, de l'1 d'octubre, de l'occità, aranès a l'Aran

Exposició de motius

Des de l'Estatut d'autonomia de 1979, que va fixar el règim d'oficialitat del català i del castellà a Catalunya, l'ensenyament ha estat reconegut com un instrument fonamental de cohesió social i del procés de normalització lingüística. Aquest procés es va emmarcar inicialment per la Llei 7/1983, de 14 d'abril, de normalització lingüística, que en el preàmbul posava com a objectiu de l'ensenyament el coneixement de totes dues llengües, i en el títol II establia que el català, com a llengua pròpia, ho és també de l'ensenyament en tots els nivells educatius i fixava el marc general del règim lingüístic de l'ensenyament. La Llei 1/1998, de 7 de gener, de política lingüística, que substituïa l'anterior com a marc legal, exposa en el preàmbul que, "pel que fa a l'ensenyament, aquesta Llei garanteix a tota la població el ple coneixement de les dues llengües i, alhora, garanteix que l'alumnat no sigui discriminat ni separat en grups diferents per raó de la llengua, tot mantenint el sistema de conjunció lingüística aplicat a l'empareda de la Llei del 1983, i d'acord amb la jurisprudència del Tribunal Constitucional", i regula el règim lingüístic de l'ensenyament en el capítol III.

D'ençà de l'aprovació l'any 1998 de la Llei de política lingüística s'han produït diversos canvis en el contextos jurídic, social, educatiu i tecnològic que afecten la gestió de les llengües en l'àmbit de l'ensenyament.

D'una banda, i des d'un punt de vista jurídic, cal començar indicant l'aprovació de l'Estatut d'autonomia del 2006, que en l'article 6.5 va declarar l'oficialitat de la llengua occitana, denominada aranès a l'Aran, a Catalunya, d'acord amb el que estableix el mateix Estatut i les lleis de normalització lingüística, i en l'article 35 va regular els drets lingüístics en l'àmbit de l'ensenyament. Dins la legislació sectorial, la Llei 12/2009, de 10 de juliol, d'educació, desplega en el títol II el règim lingüístic del sistema educatiu de Catalunya i preveu que s'ha de concretar en el projecte educatiu dels centres, com a màxima expressió de llur autonomia, i més específicament en el projecte lingüístic, com a part del primer. Amb posterioritat a aquesta Llei, cal tenir en compte els canvis introduïts en la legislació bàsica mitjançant la Llei orgànica 3/2020, de 29 de desembre, per la qual es modifica la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació, que inclou diverses referències al paper de les administracions educatives i dels centres, mitjançant el projecte educatiu, en relació amb la garantia de l'ús en l'ensenyament i de l'assoliment de la competència en comunicació lingüística en les dues llengües oficials, d'acord amb el nou enfocament competencial del currículum, i a l'aplicació dels instruments de control, avaluació i millora del sistema educatiu amb aquest fi, i també la jurisprudència més recent del Tribunal Constitucional. Finalment, escau esmentar els compromisos contrets en el marc de la Carta europea de les llengües regionals o minoritàries, ratificada el 9 d'abril de 2001, i part de l'ordenament jurídic, tant pel que fa a la protecció que confereix l'article 8 al català i l'occità en l'educació, com per la referència a la necessitat que aquesta protecció no sigui en detriment de l'aprenentatge de la llengua oficial de l'estat, sense fer cap esment a l'ús d'aquesta en l'ensenyament.

D'altra banda, els canvis socials, educatius i tecnològics han introduït condicionants nous que plantegen reptes que cal afrontar. En primer lloc, els fluxos migratoris que han tingut lloc durant el segle XXI han canviat substancialment la composició dels centres educatius. L'alumnat actual de les aules catalanes és portador d'una gran diversitat de llengües inicials o habituals, la qual cosa ha convertit moltes aules en realitats multilingües. En segon lloc, la renovació profunda que ha experimentat la metodologia docent, tant pel que fa als ensenyaments lingüístics com en relació amb els mètodes pedagògics, estan transformant la concepció tradicional de l'ensenyament organitzat en assignatures o matèries (o etapes, ara interetapes) i estan vinculant cada cop més les activitats educatives amb el conjunt de la vida fora dels centres. Finalment, la irrupció creixent de les noves tecnologies també en les activitats educatives ha convertit en obsoleta la idea d'una docència centrada només en els llibres de text. Tots aquests canvis estan transformant les escoles catalanes en unes realitats no sols multilingües sinó fins i tot heteroglòssiques, en les

quals l'alumnat tot sovint se serveix de més d'una llengua per dur a terme una mateixa activitat, per la qual cosa es fa imprescindible una aproximació holística al tractament de les llengües en els marc dels processos comunicatius i d'aprenentatge que tenen lloc en l'àmbit educatiu.

Tot els anteriors elements jurídics, socials, pedagògics i tecnològics fan necessària l'adaptació puntual del règim lingüístic general relatiu a l'ensenyament no universitari que constitueix el marc de projecte educatiu dels centres, en ordre a assolir, la finalitat estatuària i legalment establerta de garantia del domini oral i escrit de les dues llengües oficials per part de l'alumnat en finalitzar l'ensenyament obligatori i en els subsegüents estudis no universitaris. Aquesta adaptació també té en compte els canvis introduïts per la Llei d'Educació de Catalunya pel que fa als alumnes que s'incorporen al sistema educatiu sense conèixer una de les dues llengües oficials.

Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de llengua pròpia (article 143 EAC), a més de les competències sobre l'ensenyament que l'article 131 de l'Estatut li reconeix en matèria d'ensenyament universitari, amb relació als ensenyament no universitaris obligatoris i no obligatoris que condueixen a l'obtenció d'un títol acadèmic o professional amb validesa a tot l'Estat i amb relació als ensenyaments d'educació infantil.

Proposició de modificació de la Llei 1/1998, de 7 de gener, de política lingüística i de la Llei 35/2010, de l'1 d'octubre, de l'occità, aranès a l'Aran

Article 1. Modificació de la Llei 1/1998, de 7 de gener, de política lingüística

1.1. Es modifica el punt 1 de l'article 21 de la Llei de política lingüística, que resta redactada de la manera següent:

"1. El català, com a llengua pròpia de Catalunya, és la llengua normalment emprada com a llengua vehicular i d'aprenentatge del sistema educatiu. També és emprat el castellà en els termes que fixin els projectes lingüístics de cada centre, d'acord amb els criteris que s'estableixen a l'apartat 3."

1.2. Es modifica el punt 3 de l'article 21 de la Llei de política lingüística, que resta redactada de la manera següent:

"3. Per tal d'assolir el domini oral i escrit del català i el castellà al final de l'ensenyament obligatori, l'ensenyament de les llengües oficials i en les llengües

oficials ha de tenir garantida una presència adequada en els currículums i en els projectes educatius de centre.

La determinació de la presència de les llengües oficials en l'ensenyament ha de tenir en compte la situació sociolingüística i l'evolució del procés d'aprenentatge lingüístic, oral i escrit, d'acord amb els instruments de control, avaluació i millora de les competències lingüístiques. Per determinar l'abast d'aquesta presència s'inclourà, des d'un abordatge global i integrador els recursos d'aprenentatge, inclosos els de caràcter digital i els usos lingüístics de l'alumnat a l'aula i en el conjunt del centre educatiu."

1.3. Es modifica el punt 6 de l'article 21 de la Llei de política lingüística, que resta redactada de la manera següent:

"6. Hom no pot expedir el títol de graduat en educació secundària a cap alumne que no acrediti que té els coneixements orals i escrits de català i de castellà propis d'aquesta etapa, sens perjudici del que estableix la normativa educativa."

1.4. Es suprimeix el punt 8 de l'article 21 de la Llei de política lingüística.

Article 2. Modificació de la Llei 35/2010, de l'1 d'octubre, de l'occità, aranès a l'Aran

2.1. Es modifica el punt 3 de l'article 14 de la Llei de l'occità, aranès a l'Aran:

"3. Els alumnes, a l'Aran, tenen el dret i el deure de conèixer amb suficiència oral i escrita la llengua pròpia d'aquest territori en finalitzar l'educació obligatòria a l'Aran, sigui quina sigui llur llengua habitual en incorporar-se a l'ensenyament. L'ensenyament de i en aranès, a més de les altres dues llengües oficials, ha de tenir garantida una presència adequada en els currículums i en els projectes educatius de centre, per tal d'assolir un domini oral i escrit de les tres llengües oficials al final de l'educació obligatòria."

Disposició addicional

Impacte pressupostari

Els preceptes que eventualment comportessin la realització de despeses amb càrrecs als Pressupostos de la Generalitat, o una disminució dels ingressos, produiran efectes a partir de l'entrada en vigor de la Llei de pressupostos corresponent a l'exercici pressupostari immediatament posterior a l'entrada en vigor de la Llei.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Disposició final

Aquesta llei entra en vigor el dia següent de la seva publicació al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

Palau del Parlament, 24 de març de 2022

Marta Vilalta i Torres
Portaveu del GP ERC

Alícia Romero Llano
Portaveu del GP PSC-Units

Mònica Sales de la Cruz
Portaveu del GP JxCat

David Cid Colomer
Portaveu del GP ECP